

[Erhard Jakobsen.]
 end formuebeskatningen. Bundgrænsen for formueskatten er meget rigtigt bragt på linje med, hvad ny ejendomsvurdering osv. gjorde nødvendigt, men derefter har regeringen vist, at man ønsker at forhandle ikke mindst med det største parti i folketinget. Og hr. Glistrup kommer til at forstå, at det er nu en gang ikke fremskridtspartiet, der er den største parti. Fremskridtspartiet har lige nøjagtig den placering, som vælgerne har givet det ved at give det 28 mandater i forhold til 179, og fremskridtspartiet må placere sig ved at tage stilling til de aktuelle og betydningsfulde spørgsmål og ikke alle mulige petitesseer.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget i tilføjelsen til tillægsbetænkningen
vedtoges med 122 stemmer mod 43.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Glistrup (FP):

Det, som der nu skal stemmes om, er, om man foretrækker udskrivningsloven fra 1972 eller det maltrakterede regeringsforslag, som lige er blevet vedtaget. Når man skal sammenligne, må man være opmærksom på, at der er to skatter til forskel.

For det første er der indkomstbeskatningen af dødsboer, hvor man simpelt hen har drevet procenten op fra 35 til 40. Skal vi nogen sinde have en jordisk chance for at få indkomstskatteprocenten ned, så er der ikke andet at gøre end at stemme imod, sådan så de 35 pct. bliver stående. Erfaringen for, hvordan det går, når man først har fået en højere indkomstbeskatningsprocent, er for deprimerende. Der er her tale om arvinger, der rammes i en meget hård situation. Det må veje meget tungt.

På den anden side er der formueskatten. De af hr. Bernhard Baunsgaard med tyvstarten før fremførte bemærkninger er helt korrekte, og det betyder, at hvis man stemmer imod lovforslaget som helhed og får flertal for det, så vil formueskatten for et enkelt år komme 25 mill. kr. for højt op, navnlig for en række millionærer.

Fremskridtspartiets vej er arvingernes fremfor at beskytte millionærene i et enkelt år. Fremskridtspartiet går ind for, at vi stemmer imod lovforslaget som helhed.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil bare lige trække op, hvad der sker, når man stemmer imod dette lovforslag. Finansministeren ville få 480 mill. kr. ind ved en uændret lov, men hvis vi nu stemmer for lovforslaget, som det foreligger — så ufuldkomment det end er — så får finansministeren kun 385 mill. kr. Hvis fremskridtspartiet stemmer imod dette lovforslag og det skulle lykkes det at få overtalt et flertal i dette ting, så ville man altså stemme for, at der flyttedes 100 mill. kr. bort fra borgerne over til staten.

Glistrup (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaard har ret i, hvad han sagde, men fremskridtspartiet er også på det punkt et parti, der tænker længere end det radikale venstre (*Munterhed*). Vi ved nemlig, at hvis lovforslaget som helhed bliver vedtaget, så har loven virkning for et enkelt år, og så får vi formueskatten taget op til revision i løbet af året 1974, men gør vi det ikke, så er sædvanlig praksis i dette hus, at formueskatten kommer til at ligge på det vedtagne niveau de næste 4 år. Derfor mener vi, at set på lidt længere sigt har hr. Bernhard Baunsgaard ikke ret i de betragtninger, han anførte.

Hagen Hagensen (KF):

Vi er ved at komme til vejs ende, og jeg skal blot føje til, at jeg synes, hr. Bernhard Baunsgaard ikke har ret i den argumentation, han bruger her. Vi anerkender, at der er et flertal, der nu har vedtaget et ændringsforslag, og det fører til, at loven bliver således; men det ændrer ikke noget ved vores holdning. Vi kan fortsat ikke gå ind for en skærpelse i formuebeskatningen. Vi vil derfor stemme imod lovforslaget.

Jeg skal føje til, at vi i sin tid, da vi behandlede spørgsmålet ved anden behandling, er gået ind for den forhøjelse, der foreslås i dødsbøbeskatningen, og det har vi gjort ud fra den begrundelse, at det stort set derved føres på linje med, hvad der betales i skat i øvrigt. Samtidig må man ikke glemme, at ved revisionen og ændringen af loven